

Ta ställning mot homofobi!

Finanstidningen bör inte ta in artiklar som innehåller nedlåtande omdömen om homosexuella, menar RFSL:s ledning och några övriga debattörer.

Susanne Backman har än en gång vädrat sitt personliga hat mot homosexuella (Finanstidningen 26/11). Detta sker på känt maner: att i samband med en kommentar av någon aktuell fråga – denna gång i form av en attack på HomO – framföra felaktigheter och kränkande påståenden om homosexuella. Backman hävdar bland annat:

- Att homosexuella blir nedslagna, mördade och utsatta för andra hatbrott eftersom de själva söker höga risker. Därför borde de skylla sig själva och inte erhålla polisskydd.
- Att homosexuella är eller skyddar pedofiler.
- Att homosexuella som diskrimineras har "uttalat elastiska moralbegrepp", visar piercade kroppsdelar och raggar på jobbet.
- Att homosexuella tycker om att bli "hårdhänt behandlade".
- Att rika homosexuella försöker betala panka tonåringar ut på sex med dem.
- Att homosexuella är "förolorare".
- Att den homosexuella subkulturen kännetecknas av "hiv, utpressning, våld, drogmissbruk, utslagnig, hel- eller halvkriminalitet och depressioner".

Dessutom kommer hon med plumpa och förolämpande personangrepp, jämte sakfel. Till exempel ingår i HomO:s uppdrag att bevaka allas, även heterosexuellas, intressen: all diskriminering på grund av sexuell läggning kan anmälas dit. Däremot ingår inte att skydda pedofiler eller andra skadliga eller störande beteenden, vilket Backman antyder.

Påståendena om Eva Tibys doktorsavhandling är också felaktiga på flera punkter. Ingen "rapport" lades fram i Göteborg 1997 och

Till attack. Debattinlägg och krönikor som kränker homosexuella bör inte publiceras i Finanstidningen, menar debattörerna. Bild från Euro Pride-veckan i Stockholm 1998.

hela avhandlingen är ett resonemang om livsstil/homofobi, där livsstilen är kopplad till eventuellt riskbeteende, som att vistas utomhus kvällstid.

Det är för oss inte förvånande att Backman, så långt hon bereds möjlighet, fortsätter att sprida sina nedvärderande generaliseringar om homosexuella. Däremot är vi mycket förvånade och besvikna över att Finanstidningen gång på gång upplåter utrymme till denna typ av inlägg. När detta har påpekats för chefredaktör Jon Åsberg svarar han undvikande med att Finanstidningen inte tar ställning till innehållet i krönikor och debattinlägg och att de publiceras Backman eftersom de tror på "tryckfrihet".

Saklighet efterfrågas

Bör ändå inte Finanstidningen ta någon sorts ställning till innehållet i det de publicerar, också på debattplats, så att publicerade artiklar åtminstone innehåller ett visst mått av saklighet och inte förtalar enskilda individer? Bör inte sådant som strider mot grundläggande värderingar om respekt och människovärde hållas borta

från tidningens sidor? Skulle tidningen ta in en debattartikel som är full av antisemitiska yttranden, som hävdar att judar är eller skyddar pedofiler, som menar att judar attackeras för att de tar höga risker genom att gå till synagogan och att de därför får skylla sig själva, som påstår att den judiska subkulturen präglas av hel- eller halvkriminalitet och utpressning? Nu är sådana

angrepp inte tillåtna enligt lagen om hets mot folkgrupp, som ännu inte inkluderar homosexuella, men frågan är om tidningen skulle ta in en sådan artikel om den inte vore olaglig. Om inte, varför tar tidningen i motsvarande kränkande angrepp på landets homosexuella?

Ett ställningstagande

Det är dags för Finanstidningen att upphöra med att ta in debattinlägg och krönikor som innehåller nedlåtande och felaktigt generaliserande påståenden om homosexuella.

Genom att välja att publicera Backman har Finanstidningen ännu en gång visat att den faktiskt tar ställning – för att det är OK att kränka och förtala homosexuella. Är det för mycket begärt att förvänta sig ett konsekvent och tydligt värn också om homosexuellas okränkbara värde på Finanstidningens sidor framöver? Vi hoppas inte det och anser att det är att be om ganska litet.

NICLAS BERGGREN,
ekon dr i nationalekonomi
CHRISTINE GILLJAM,
föbundsordförande i RFSL
EVA TIBY,
fil dr i kriminologi
MARK TINGVALL,
ordförande i RFSL-Stockholm
BARBRO WESTERHOLM,
f d riksdagsledamot (fp)

Kommentar

Sedan Finanstidningen startades för tio år sedan har ingen vägrats anställning här på grund av sexuell läggning och ingen har, såvitt jag känner till, utsatts för trakasserier på grund av sådan. Likaså har vi aldrig fäst avseende vid kön eller religiös eller nationell bakgrund. Kompetensen avgör.

Ingen tilläts heller att i denna tidning angripa homosexuella för deras läggning. Att däremot kräva att man ska vara okränkbar i debatten därför att man är homosexuell, eller att HomO inte ska få ifrågasättas, det är något

helt annat. Kort sagt: det är åsikterna som betyder något, inte läggningen.

Artikelförfattarna drar sig inte för att likna Finanstidningen vid ett antisemitiskt boulevardblad. Jag tycker att det är både motbjudande och kränkande, men publicerar det lika fullt. Finanstidningen lär överleva den kritiken, precis som RFSL lär överleva Susanne Backmans generaliseringar.

Tryckfrihet skrivs för övrigt utan nedsättande citattecken.

JON ÅSBERG
Chefredaktör

HeterO finns redan

HomO – ombudsmannen mot diskriminering på grund av sexuell läggning, Hans Ytterberg – menar att han i lika hög grad skyddar heterosexuella.

Finanstidningen publicerade fredagen den 26 november en debattartikel signerad Susanne Backman. Inlägget är en enda gigantisk spy över Ombudsmannen mot diskriminering på grund av sexuell läggning (HomO) – en nyinrättad statlig myndighet vars chef jag är – och över mig personligen. Artikeln slår förmodligen alla bottenrekord i hatisk osaklighet och oförskämndhet. Jag har dock, trots att den även innehåller påståenden och insinuationer som utgör direkt förtal, inte för avsikt att sänka mig till att gå i närmare svarmål därvidlag.

Debatt

Dock, ett par viktiga klarlägganden i sak:

HeterO finns redan. HomOs uppdrag är att verka mot att diskriminering på grund av sexuell läggning inte förekommer på några områden av det svenska samhällslivet. Med sexuell läggning avses en persons homo-, bi- eller heterosexuallitet. Om exempelvis RFSL skulle få för sig att vägra att anställa en städare eller ekonomiasistent på den grunden att organisationen inte vill anställa heterosexuella så är det lika mycket ett brott mot den nya lagstiftningen som när den diskriminerade är homosexuell och HomO har samma ansvar för ett sådant ärende.

Inget skydd för pedofiler

Lagen om förbud mot diskriminering i arbetslivet på grund av sexuell läggning skyddar mot diskriminering på grund av en persons homo-, bi- eller heterosexuallitet. Sexuella beteenden – som ju en människa kan ägna sig åt oberoende av vilken sexuell läggning man har – omfattas inte av lagens skydd. Varken pedofili, avvikande klädsel, påflugen sexuell uppvaktning på arbetsplatsen, piercade kroppsdelar eller annan fetischism omfattas alltså av skyddet mot diskriminering på grund av sexuell läggning. Det hade till och med Susanne Backman kunnat begripa om hon hade orkat läsa lagtexten (och den är inte lång).

Avslutningsvis, som en röd tråd genom Backmans artikel går uppfattningen att alla som inte passar in på den strömlinjeformade bilden av en genomsnittssvensk (vem som nu har monopol på att utforma den bilden kan man för övrigt också fråga sig) får skylla sig själva om de blir slagna på käften, ja de till och med förtjänar det. Det är Susanne Backmans idealsamhälle, inte mitt. Om jag på något sätt kan bidra till att förhindra att hennes uppfattning härvidlag får mer allmänt stöd så kommer jag med stolthet att lägga ner min kraft på det.

HANS YTTERBERG

Självmökan går inte hem

Tavlan "Gråtande barn" kan möjligen säljas på marknader ute i landet, replikerar Susanne Backman.

Min artikel i Finanstidningen den 26 november gav en del mejl. Mest män som har tipsats via olika kanaler och nätsajter. Språket är dåligt och kvinnosnyen som man kan förvänta sig. Därefter ingriper järngänet på RFSL, med ordföranden Christine Gilljam och våldsdoktorn (som hon kallas i kretsarna) Eva Tiby i spetsen, för att gnöla sig till uppmarksamhet.

Jag skrev inte att "rika homosexuella försöker betala panka tonåringar ut på sex med dem". Jag skrev om ett revirkig i parker, där

ungdomar som inte har åldern inne för pub och disco retar sig på fikusar som går och spanar. Vilken gayhandbok som helst listar mängder av sådana parker, spanandet kallas *crusing*.

Jag skrev inte att homosexuella är pedofiler. Jag skrev att pedofiler kan ta skydd bakom gayrörelsen, eftersom den likt andra subkulturer odlar en osund vi-mot-dem-anda där det mesta får passera.

Jag skrev inte att alla homosexuella tycker om smisk. Jag skrev att många får en kick av hårdhänt behandling. Detta framgår av läderbögsvägen som kom för tio år sedan i storstäderna. Stockholms *Leather Men* ökade under några månader från 110 medlemmar till över tusen. Gayporren motsäger det inte.

Jag skrev inte att man ostraftat ska få slå homos på käften. Under Europride var jag den journalist

som skrev mest artiklar från debatterna, däribland intervjuade jag australiska advokaten Sue Thompson, som reser över hela världen och lär upp poliser i ämnet hatbrott. Hennes rapport *Out of the blue* är saklig och just därför skakande. RFSL använder upplåstasaffirer i propagandan. Var fjärde, etcetera. Den som rör sig i farliga kvarter eller väljer att leva högriskliv kan inte räkna med polisskydd. I bästa fall kan polisen sätta dit garningsmännen.

Fånig inrättning

Jag menar att HomO är en fånig inrättning. Ingen ska kunna gråta eller hota sig till en anställning på grund av sexuell böjelse. Anställningar ska provas mot bakgrund av den sökandes kompetens utanför sängen. Hans Ytterberg gömmer sig bakom formalia. Anta att en

chef inte anställer en homosexuell, eftersom han vet att det kommer att leda till missämja och bråk på företaget. Ytterbergs jobb är att tvinga honom. Anta att samme chef är böj och väljer en annan böj. Vilken hetero kommer att klaga över det hos HomO? Ingen, och det beror inte ens på att HomO är gammal RFSL-aktivist.

Gayrörelsen i USA var först med att upptäcka internets möjligheter. Nu ägnar sig också den svenska åt att systematiskt bomba oliktankande, från privatpersoner till företag, politiker och medier. Med Ecce Homo har homomaffians språk ändrats i riktning mot naturreligöst fikonspråk. Tavlan "Gråtande barn" går fortfarande att sälja på marknader ute i landet. Men självmökan är inget som går hem i längden.

SUSANNE BACKMAN
susiebright81@hotmail.com